

تعیین قواعد سیاست پولی و مالی بهینه در اقتصاد ایران

مجتبی قربان‌نژاد*

دانشجوی دکتری، دانشگاه شهید چمران Ghorbannezhad.m@gmail.com

حسن فرازمند

دانشیار دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی دانشگاه شهید چمران Farazmand_h@scu.ac.ir

عبدالله پورجوان

دانشجوی دکتری، دانشگاه شهید چمران Pourjavan1985@gmail.com

چکیده

هدف این مطالعه، تعیین قواعد سیاست پولی و مالی بهینه جهت تثبیت تولید، تورم و توزیع درآمد همزمان با اجرای طرح اصلاح قیمت حامل‌های انرژی است. در این راستا با استفاده از تئوری کنترل بهینه، یک تابع زیان سیاست‌گذاران پولی و مالی شامل توان دوم متغیرهای تورم، رشد شکاف تولید، ضریب جینی و انحراف رشد حجم نقدینگی و رشد مخارج دولت از مقادیر دوره قبل، با توجه به سه قید منحنی تقاضای کل، منحنی فیلیپس و معادله توزیع درآمد کمیته شده و قواعد سیاست پولی و مالی بهینه در شرایط اصلاح قیمت حامل‌های انرژی استخراج می‌شود. با حل معادلات قیود مسئله بهینه‌سازی به همراه قواعد بهینه در قالب یک مدل کلان اقتصادی، مقادیر کمی بهینه برای سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ پیش‌بینی شد. نتایج نشان می‌دهد با استفاده از قواعد بهینه پولی و مالی می‌توان وضعیت متغیرهای کلان اقتصادی مورد هدف را حتی در زمان اجرای طرح اصلاح قیمت حامل‌های انرژی بهبود بخشید. با اتخاذ این قواعد بهینه می‌توان به مهار تورم به عنوان یکی از مهمترین معضلات اقتصاد ایران پرداخت ضمن آنکه وضعیت متغیرهای کلان دیگر هم چون رشد اقتصادی و توزیع درآمد را نیز بهبود بخشید.

طبقه‌بندی JEL: Q48، C61، E52، E58

واژگان کلیدی: اصلاح قیمت حامل‌های انرژی، اقتصاد ایران، تئوری کنترل

بهینه، قواعد سیاست پولی و مالی بهینه

---

* نویسنده مسئول

Determine the optimal monetary and fiscal policy rules in economy of Iran

Mojtaba Ghorbannezhad

Phd student, university of shahid Chamran

Hasan Farazmand

Faculty of Economics, University of Shahid Chamran

Abdolah Purjavan

Phd student, university of shahid chamran

Abstract

The aim of this study is to determine the optimal monetary and fiscal policy rules to stabilize production, inflation and income distribution under carrying out energy prices reform scheme. In this regard, using the optimal control theory, a loss function of the monetary and fiscal policymakers which including inflation rate, output gap rate, the Gini coefficient, the deviation of the volume of liquidity growth and the deviation of the volume of government spending growth from the previous period, were minimized using the three constraint equations of Phillips, aggregate demand and income distribution curves. the optimal monetary and fiscal policy rules were derived under carrying out energy prices reform scheme. By solving constraints optimization problem with optimal rules in a macroeconomic model, the optimal values from ۱۳۹۰ to ۱۳۹۴ were predicted. The results suggest that using the optimal monetary and fiscal policy rules, we can improve the performance of the goal macroeconomics variables under carrying out energy prices reform scheme. By adopting optimal rules, inflation, as one of the important problems of the economy of Iran, can be controlled accompanied by to improve in the performance of macroeconomic variables such as economic growth and income distribution.

JEL: Q۴۸, C۶۱, E۵۲, E۵۸

Key words: price reform of energy carriers, economy of Iran, optimal control theory, optimal monetary and fiscal policy rules

۱ - مقدمه

استفاده از قواعد سیاستی، به عنوان یکی از مورد قبول‌ترین روش‌ها در مطالعه سیاست‌های پولی و مالی، از بارزترین ویژگی‌های تحقیقات مربوط به حوزه سیاست‌گذاری در چند دهه اخیر (به خصوص از دهه ۱۹۹۰ به بعد) به شمار می‌رود (خلیلی عراقی ۱۳۸۸). یک قاعده سیاستی بیان می‌کند که ابزارهای سیاستی چگونه باید به تغییرات در وضعیت اقتصاد واکنش نشان دهند. انعطاف‌پذیری در هر دو سیاست‌های پولی و مالی همواره یک ویژگی مطلوب قواعد ساده سیاستی بوده است. اقتصاد کلان نیز علاقه‌مندی زیادی به تحلیل قواعد ساده نرخ بهره جهت هدایت سیاست پولی نشان داده است. در یک سطح تجربی، چنان قواعدی جهت فراهم آوردن توصیفات محتمل سیاست پولی واقعی در بین کشورها نشان داده شده است (تیلور ۱۹۹۹). هم‌چنین در مدل‌های تئوریک با چسبندگی‌های اسمی و رقابت ناقص چنان قواعدی می‌تواند در اهمیت روش‌های التزام به ثبات اقتصاد کلان سهیم باشد (وودفورد ۲۰۰۳). اما بیشتر تحلیل سیاست‌های بهینه بدون توجه به تاثیرگذاری ویژه بازوی مالی سیاست اقتصاد کلان پیش‌رفته است. این موضوع در کشورهایی که بانک مرکزی از استقلال کمتری برخوردار هستند می‌تواند حائز اهمیت باشد. تثبیت‌کننده‌های مالی نقش مهمی در هموارسازی اثرات سیکل‌های تجاری دارند اما بررسی نقش این تثبیت‌کننده‌ها در هموارسازی سیکل‌های تجاری بصورت کاربردی نسبت به مباحث تئوریک آن کمتر مورد توجه قرار گرفته شده است (اینچهام ۱۹۹۷). از آنجا که اهداف سیاست پولی و سیاست ثبات مالی متفاوت‌اند و هر یک نیازمند ابزارهای مناسبی هستند، بایستی میان آنها تمایز قایل شد. اما تمایز میان این دو سیاست، بر عدم وجود تعامل میان آنها دلالت نمی‌کند و بدون شک سیاست تثبیت اقتصادی بطور هم‌زمان درگیر با هر دو قواعد سیاست پولی و مالی است. سیاست پولی از طریق نرخ‌های بهره، بر قیمت‌داری‌ها اثر می‌گذارد و می‌تواند باعث ایجاد حباب‌های قیمتی شود. هم‌چنین سیاست مالی مستقیماً در سطح خرد و کلان، شرایط مالی را تحت تاثیر قرار می‌دهد که به موجب آن، سازوکار انتقال سیاست پولی تحت تاثیر قرار خواهد گرفت. اخیراً بیشتر بانک‌های مرکزی در قبال هر دو سیاست پولی و ثبات مالی مسئول هستند (جلالی نایینی ۱۳۸۹).

نه تنها سیاست‌های پولی بر تولید و تورم (حداقل در کوتاه‌مدت) اثر می‌گذارند، بلکه تورم متأثر از سیاست‌های دیگر، هم‌چون سیاست‌های مالی است. سیاست‌های مالی بویژه پس از بحران‌های مالی اخیر، مباحث جالب توجهی را در کنار سیاست‌های پولی مطرح کرده‌اند و بسیاری معتقد به استفاده سیستماتیک از ابزار سیاست مالی در واکنش به سیکل‌های تجاری هستند. از طرفی هرچند وظیفه اصلی بانک مرکزی کنترل سطح قیمت‌هاست (ماده ۱۰ قانون پولی و بانکی ایران)، اما بالا نگه‌داشتن سطح فعالیت‌های اقتصادی و حمایت از پول ملی از دیگر وظایف اصلی آن شمرده می‌شود. از این رو، مقامات مالی در ایران نیز نه تنها باید به مسئله رشد اقتصادی بلکه تورم را نیز مدنظر داشته باشند. نظر به ارتباط تنگاتنگ مقامات پولی و مالی و بویژه تاثیرپذیری سیاست‌گزاران پولی از مقامات مالی در ایران و نیز وابستگی شدید منابع مالی دولت به درآمدهای نفت و گاز، سعی شده است به طور هم‌زمان سیاست‌های اقتصاد کلان در ظرف قواعد سیاست پولی و مالی بهینه با در نظر گرفتن شوک قیمت حامل‌های انرژی مورد بررسی قرار گیرد. بدین منظور در بخش دوم مبانی نظری و تجربی قواعد ساده سیاست پولی و مالی بهینه ارائه شده است. در بخش سوم قواعد ساده سیاست پولی و مالی بهینه برای اقتصاد ایران با استفاده از تئوری کنترل بهینه تعیین می‌گردد. در بخش چهارم مقادیر کمی بهینه ارائه خواهد شد و در پایان نتایج حاصل از بررسی ارائه می‌شود.

۲- مروری بر مبانی نظری و تجربی

در خصوص کارایی و موثر بودن سیاست‌های پولی و مالی دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. در الگوی کینزین‌ها با فرض انعطاف‌ناپذیری دستمزدهای اسمی سیاست‌های مالی موثر است و به نظر آنان در شرایط رکودی کاهش نرخ بهره و افزایش حجم پول تاثیر چندانی بر توسعه سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های اقتصادی ندارد. اما در نظریه "پولی‌گرایان سنتی"^۱ به رهبری میلتون فریدمن^۲ با ترکیب نظریه فیلیپس و مفهوم انتظارات تطبیقی، نشان دادند که سیاست‌های پولی به شکل هدف‌گذاری نرخ پایین رشد حجم پول در

^۱ Traditional Montarists

^۲ Milton Friedman

کوتاه‌مدت، قادر است از کانال کاهش نرخ بهره، شرایط لازم را برای کاهش نرخ بیکاری و افزایش تولید فراهم نماید. پترسون و لرنر^۱ (۱۹۷۱) نشان دادند که بانک مرکزی می‌تواند از طریق قاعده پولی و کنترل بهینه رشد حجم پول، در کوتاهترین زمان ممکن اقتصاد را به رشد باثبات برساند. اما لوکاس^۲، سارجنت^۳ و والاس^۴ با ارائه مقالات متعدد، با فرض تشکیل انتظارات به روش عقلایی، بی‌تاثیر بودن سیاست‌های پیش‌بینی شده حتی در کوتاه‌مدت را بررسی کرده‌اند (جعفری صمیمی، طهرانچیان ۱۳۸۳).

کیدلند و پرسکات (۱۹۷۷) بحثی را شروع کردند که توسط بارو و گوردن (۱۹۸۳) ادامه پیدا کرد، آنها مسئله تورش تورم ناشی از یک سیاست پولی صلاح‌بدی را مطرح کردند که انگیزه‌هایی جهت ایجاد تورم به منظور دستیابی به برخی اهداف مطلوب دیگر داشت. در این چارچوب التزام به قاعده سیاست پولی می‌تواند محدودیت‌های لازم برای تصحیح این تورش تورم ایجاد نماید. هم‌زمان با تحولات مربوط به گسترش نظریه "ادوار تجاری حقیقی"^۵ در دهه ۸۰، جریان فکری دیگری در راستای تکامل اندیشه سیاست‌گذاری پولی شکل گرفت که سبب شد تا لزوم واکنش بهینه بانک مرکزی نسبت به نوسانات نرخ تورم، مورد توجه واقع شود. به همین دلیل "استقلال بانک مرکزی"^۶ از اوایل دهه ۹۰ مورد توجه قرار گرفت. با مشخص شدن نواقص روش هدف‌گذاری پولی، ضرورت دستیابی به اهداف از قبل تعیین شده تورم در سطوح پایین و بحث قاعده^۷ در مقابل تشخیص^۸ مورد بحث و تعمیق بیشتری قرار گرفت. با گسترش ادبیات استقلال بانک مرکزی، گام بعدی در تکامل اندیشه‌های سیاست‌گذاری، "هدف‌گذاری تورم"^۹ بود که بر اساس آن، واکنش بهینه یک بانک مرکزی مستقل، می‌بایست در مقابل انحراف نرخ تورم جاری از نرخ تورم هدف-

^۱ David Peterson & Lerner

^۲ Robert Lucas

^۳ Thomas Sargeant

^۴ Neil Wallace

^۵ Real Business Cycle (RBC)

^۶ Central Bank Independence (CBI)

^۷ Rule

^۸ Discretion

^۹ Inflation Targeting

گذاری شده، طراحی شود. اما مطالعات نشان داده که اتخاذ هدف گذاری تورم با استفاده از قاعده پولی برای بانک مرکزی حتی با استقلال کامل نیز تنها شرط دستیابی به ثبات قیمت‌ها نیست. آنچه که واضح است، ثبات قیمت‌ها تنها مرتبط با سیاست پولی نیست بلکه متاثر از سیاست مالی نیز می‌باشد.

در کشوری که دارای نظام نرخ ارز شناور است هدف گذاری تورم برای تصمیم‌سازی مناسب پولی ضروری است. هدف گذاری تورم لنگر اسمی برای قیمت‌های داخلی در مقایسه با نظام‌های ارزی تثبیت شده، هیات پولی، یا دلاری شده، ایجاد می‌کند. هدف گذاری تورم به مفهوم میانگین ارزشی است که نرخ تورم واقعی اطراف آن نوسان می‌کند. هدف گذاری تورم از اتخاذ سیاست پولی که سبب نرخ تورم بالا و بی‌ثباتی اقتصادی باشد، جلوگیری می‌کند (تیلور ۲۰۰۰).

در مورد قواعد ساده پولی جهت هدایت سیاست پولی ادبیات گسترده‌ای وجود دارد. شاید بارزترین مثال در این مورد قاعده تیلور باشد:

$$i_t = i_t^* + \phi_{\pi}^m (\pi_t - \pi_t^*) + \phi_y^* (y_t - y_t^*) \quad (1)$$

که در آن، i_t نشان‌دهنده نرخ بهره اسمی به عنوان ابزار سیاست پولی است، i_t^* ملاک نرخ بهره اسمی تعادلی و شامل نرخ بهره طبیعی و تورم هدف است، $(\pi_t - \pi_t^*)$ انحراف تورم جاری از تورم هدف را اندازه‌گیری می‌کند، و $(y_t - y_t^*)$ انحراف تولید جاری از مقدار هدفش است. به‌علاوه بطور کلی $\phi_{\pi}^m \geq 1$ و $0 \leq \phi_y^* \leq 1$ اولین محدودیت پارامتریک شناخته شده بر اصل تیلور است (وودفورد ۲۰۰۳).

اما همان‌طور که قبلاً نیز بیان شد، تثبیت‌کننده‌های مالی نقش مهمی در هموارسازی اثرات سیکل‌های تجاری دارند ولی بررسی نقش این تثبیت‌کننده‌ها در هموارسازی سیکل‌های تجاری بصورت کاربردی نسبت به مباحث تئوریک آن کمتر مورد توجه قرار گرفته شده است و در مقایسه با قواعد سیاست پولی، بررسی تجربی قواعد مالی کمتر مورد توجه قرار گرفته شده است. اما با توجه به ادبیات مربوط به سیاست‌های مالی، تثبیت‌کننده‌های خودکار یک کانال مهم برای تثبیت تقاضای کل فراهم می‌کنند و در مکاتب مختلف اقتصادی بر نقش سیاست‌های مالی تأکید شده است. حال سوال این است که چه میزان تغییر در ابزار سیاست

مالی برای ایجاد تثبیت مناسب است؟ تیلور (۲۰۰۰) پیشنهاد می‌کند که در ایالات متحده جز سیکلی سیاست مالی می‌تواند مشابه قاعده سیاست ساده پولی باشد:

$$s_t = s_t^* + \phi_y^f (y_t - y_t^*) \quad (2)$$

S_t نشان‌دهنده نسبت مازاد GDP، s_t^* اندازه سطح روند آن حجم و $\phi_y^f = 0.05$ است. تیلور بحث می‌کند که این جز سیستماتیک سیاست مالی در جهت تثبیت سیکل‌های اقتصادی عمل می‌کند و تغییرات احتیاطی در سیاست مالی بیشتر از این مقدار، بطور کلی نامناسب است.

در مورد قاعده سیاست پولی بهینه مطالعات تجربی زیادی انجام شده است. چون‌دیو و لی‌بی‌هان^۱ (۲۰۰۲)، دو مدل اقتصاد کلان کوچک را با اجزا آینده‌نگر برای اقتصاد آمریکا و آلمان برآورد کردند. مدل آنها شامل منحنی فیلیس، منحنی IS و قاعده سیاست پولی بود و برای برآورد از روش حداکثر درست‌نمایی با اطلاعات کامل^۲ (FIML) استفاده شده است. نتیجه مطالعه آنها، واکنش سخت سیاست پولی بهینه به نرخ تورم به همان اندازه شکاف تولید است. گاندر^۳ (۲۰۰۳)، با بررسی سیاست پولی بهینه تحت هدف‌گذاری تورم، یک قاعده ابزاری را بر اساس یک مدل اقتصاد کلان تصادفی ساده ارائه کرده است به طوری که در چارچوب یک مدل آینده‌نگر، تابع زیان اقتصادی را می‌نیمم و مقادیر بهینه پارامترها را در قاعده ابزاری به دست می‌آورد. این مطالعه نشان می‌دهد که اندازه پارامتر سیاستی بستگی به شرایط ناطمینانی، ترجیحات سیاست‌گزاران و هم‌چنین پارامترهای مدل دارد. گلاین^۴ (۲۰۰۷)، با هدف بررسی قاعده بهینه سیاست پولی برای بانک مرکزی اروپا یک مسئله حداقل‌سازی تابع زیان را شامل تورم، شکاف تولید و وقفه‌های نرخ بهره حل می‌کند. بر اساس قاعده سیاستی در کوتاه‌مدت نشان می‌دهد که پاسخ نرخ بهره به تورم جاری کمتر از یک است، یعنی کمتر از آن چیزی است که به وسیله قاعده معروف تیلور نشان داده می‌شد. هم‌چنین نتایج مطالعه نشان می‌دهد که اگر بانک مرکزی اروپا بخواهد تغییرات تورم را به شدت تعدیل کند، باید عدم

^۱Jondeau, Eric; Herve Le Bihan. ۲۰۰۲

^۲Full-Information Maximum-Likelihood

^۳Alferd V.Guender. ۲۰۰۳

^۴P.Gelain. ۲۰۰۷

کارایی ناشی از تغییرات شکاف تولید را بپذیرد. بدین جهت بانک مرکزی اروپا بهینه است که از یک سیاست تدریجی برای هموارسازی نرخ تورم استفاده نماید. ماتسینی و نیستیکو^۱ (۲۰۱۰)، در مقاله‌ای تحت عنوان "رشد و سیاست پولی بهینه" رفتار بهینه بانک مرکزی در یک اقتصاد با رشد متوازن را بررسی کردند. آنها نشان دادند که چگونه روند رشد بر پویایی‌های تورم، ترجیحات یک بانک مرکزی ماکزیمم-کننده رفاه و سیاست پولی بهینه اثر می‌گذارد. همچنین نشان دادند که سیاست پولی بهینه به شوک‌های فشار هزینه واکنش نشان می‌دهد و این واکنش برای همه کشورها ثابت و یکسان نیست. کشورهای با روند رشد پایین اساساً حساسیت بیشتری در بکار بردن قواعد ساده هم از منظر رفاه و هم از منظر ثبات قیمت‌ها نشان می‌دهند. خلیلی عراقی، شکوری و زنگنه (۱۳۸۸)، قاعده بهینه سیاست پولی را برای اقتصاد ایران با این فرض که سیاست‌گذار از نرخ بهره به عنوان ابزار سیاستی استفاده می‌کند، استخراج کرده‌اند. برای این منظور آنها یک مدل دینامیک تصادفی شامل انتظارات عقلایی برای اقتصاد ایران، ارائه و پارامترهای آن را با توجه به مقادیر ضرایب به دست آمده در مطالعات قبلی، تنظیم کرده‌اند. نتایج نشان می‌دهد که رفتار بهینه سیاست-گذار این است که نرخ بهره را در پاسخ به نوسان مثبت در تورم، تولید و حجم پول، افزایش و در پاسخ به شوک تکنولوژی کاهش دهد. وقتی وزن انحراف تولید در تابع هدف سیاست‌گذار افزایش می‌یابد، باید از شدت واکنش سیاست‌گذار نسبت به تغییرات تولید، تورم و شوک تکنولوژی کاسته شود و بر شدت واکنش به تغییرات حجم پول افزوده شود. وقتی که وزن انحراف تورم در تابع هدف افزایش می‌یابد، لازم است نرخ بهره در مقابل تغییرات کلیه متغیرهای حاضر در تابع سیاست‌گذاری با شدت بیش‌تری تعدیل شود. در گاهی و قربان‌نژاد (۱۳۹۰) با طراحی یک مدل کلان اقتصادی کوچک مقیاس برای ایران و پیش‌بینی نتایج اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها، به تعیین قاعده بهینه سیاست پولی در زمان اجرای طرح پرداختند. آنها مقادیر کمی بهینه تولید، تورم و رشد حجم نقدینگی را تحت سناریوهای مختلف محاسبه کردند. نتایج آنها نشان می‌دهد که بانک مرکزی می‌تواند با اجرای سیاست پولی بهینه به مهار تورم حاصل از افزایش قیمت حامل-

^۱Mattesini, Fabrizio; Salvatore Nistico. ۲۰۱۰.

های انرژی بپردازد ضمن آنکه با استفاده از سیاست‌های جبرانی مناسب برای بخش تولید و اجرای سیاست‌های طرف عرضه می‌توان وضعیت تولید را بهبود بخشید.

هرچند بسیاری از مطالعات قواعد پولی توجهی به سیاست مالی نداشته‌اند اما می‌توان به برخی مطالعات در زمینه قواعد سیاست پولی و مالی مشترک نیز اشاره کرد. اشمیت و اوریب (۲۰۰۴) در مطالعه‌ای به بررسی سیاست پولی و مالی بهینه تحت چسبندگی قیمت‌ها پرداختند. از یافته‌های اصلی آنها می‌توان به این اشاره کرد که برای درجه کوچکی از چسبندگی قیمت‌ها، فراریت بهینه تورم نزدیک به صفر است. همچنین انحراف‌های کوچک از انعطاف‌پذیری کامل قیمت‌ها منجر به رفتاری نزدیک به گام تصادفی در نرخ مالیات و بدهی دولت می‌شود. نهایتاً چسبندگی قیمت باعث انحراف از قاعده فریدمن می‌شود. چادها و نولان (۲۰۰۷) در مطالعه خود به دنبال پاسخ به این سوال بودند که ویژگی‌های کلیدی قاعده ساده مشترک سیاست تثبیت چیست؟ آنها دریافتند که برای سیاست تثبیت اقتصادی نه تنها به انتخاب‌های سیاست پولی موسوم به اصل تیلور نیاز است بلکه سیاست مالی نیز نیروی قابل توجهی برای تثبیت‌کننده‌های خودکار دارد. فررو (۲۰۰۹) در مقاله خود به تعیین قواعد سیاست پولی و مالی برای یک اتحادیه پولی پرداخته است. وی از یک چارچوب تعادل عمومی تصادفی پویا (DSGE)^۱ دو کشوری با چسبندگی قیمت‌ها و رقابت انحصاری در بازار کالاها استفاده کرده است. یافته اصلی وی این بود که سیاست مالی با اجازه به شوک‌های دائمی بدهی دولت و جلوگیری از ایجاد انتظارات تورمی در سطح اتحادیه، نقش کلیدی در هموارسازی شوک‌های پرونزا دارد. قواعد ساده سیاستی می‌تواند مبنای تعهد بهینه بوسیله ترکیبی از هدف‌گذاری تورمی اکید و قواعد بودجه‌ای انعطاف‌پذیر باشد. اوکسین بی و کامهوف (۲۰۱۱) ویژگی‌های رفاه را در اقتصادی که از قواعد سیاست پولی و مالی تبعیت می‌کند تحت قید نقدینگی بررسی کرده‌اند. قاعده مالی بهینه تثبیت‌کننده‌های خودکار قوی بکار می‌گیرند که مقدمات درآمد عوامل مقید به نقدینگی را بجای تولید تثبیت می‌کند. قاعده پولی بهینه نیز یک واکنش تورم ضعیف و اینرسی شدیدی را نشان می‌دهد. جعفری صمیمی و طهرانچیان (۱۳۸۳) به تعیین کمی سیاست‌های پولی و مالی بهینه برای دوره برنامه سوم

^۱ Dynamic stochastic general equilibrium

توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور در نظام نرخ ارز شناور، با استفاده از تئوری کنترل بهینه پرداختند. آنها در تابع زیان رفاهی بین دوره‌ای متغیرهای نرخ رشد اقتصادی، نرخ تورم، نرخ بیکاری، تراز حساب جاری و نسبت کسری بودجه دولت به تولید ناخالص داخلی را قرار دادند. مقایسه نتایج حاصل از اتخاذ سیاست‌های پولی و مالی بهینه، با نتایج حاصل از اجرای سیاست‌های کلان پیشنهادی برنامه سوم، نشان می‌دهد که حجم نقدینگی، مخارج مصرفی و سرمایه‌گذاری بهینه نسبت به مقادیر پیشنهاد شده کمتر است و درآمدهای مالیاتی بهینه بیشتر از مقدار پیشنهادی است. شاکری، محمدی و موسالو (۱۳۸۸) با بکارگیری مدل اقتصادسنجی کلان ایران در نظریه کنترل بهینه مقادیر متغیرهای کنترل را طی سال‌های مختلف برنامه دوم، سوم و چهارم توسعه استخراج کرده‌اند. نتایج حاکی از این واقعیت بود که برخی از اهداف در نظر گرفته شده در برنامه‌ها بعضاً در تعارض بوده و قابل دسترس نیستند. در این ارتباط سناریوهای مختلفی برای آنالیز حساسیت اهداف از پیش تعیین شده نسبت به مقادیر متغیرهای سیاستی طراحی شده است.

۳- قواعد ساده سیاست پولی و مالی بهینه برای اقتصاد ایران

تجربه سال‌های اخیر اقتصاد ایران نشان داده که سیاست‌های پولی صلاح‌دید با افزایش رشد حجم نقدینگی، بیش از آنکه بر بخش واقعی اقتصاد و رشد اقتصادی کشور موثر باشد باعث افزایش سطح عمومی قیمت‌ها شده است. در سوی دیگر سیاست‌های مالی دولت نیز چندان موثر واقع نشده‌اند و تنها کسری بودجه‌های دولت منجر به تغییر در دو جز مهم پایه پولی یعنی بدهی بخش دولتی به بانک مرکزی و خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی و در نتیجه افزایش رشد حجم نقدینگی و سطح عمومی قیمت‌ها شده است. بالا بودن میانگین تورم و نوسانات آن، به عنوان دو شاخص بی‌ثباتی اقتصاد، از ویژگی‌های مهم روند تورم در این سال‌هاست. ویژگی که اثرات زیان‌باری را برای اقتصاد کشور به همراه داشته و با ترسیم فضای نااطمینانی و بی‌ثباتی منجر به تخریب فضای کسب و کار و ایجاد عدم اطمینان از آینده برای کارگزاران اقتصادی شده است. از سوی دیگر مطالعات تجربی پایداری تورم در اقتصاد ایران را اثبات می‌کند.^۱ رشد

^۱ نگاه کنید به درگاهی و شربت اوغلی (۱۳۸۹)

اقتصادی نیز در این سال‌ها همواره با نوسان مواجه بوده و بویژه در سال‌های اخیر که با افت نیز مواجه بوده است. وجود چنین شرایطی انتخاب سیاست‌های پولی و مالی را دشوار می‌سازد. اتخاذ سیاست‌های انبساطی چندان به تولید کمک نکرده و باعث افزایش تورم شده و سیاست‌های انقباضی نیز ممکن است تورم را مهار کند اما رشد اقتصادی کشور در چنین شرایطی بدتر خواهد شد. از طرفی ادامه روند موجود نیز این بی‌ثباتی و نااطمینانی‌ها را تشدید خواهد کرد، بنابراین در چنین شرایطی طراحی قواعد سیاست‌های پولی و مالی بهینه جهت نیل به اهدافی هم‌چون کنترل تورم، ایجاد ثبات تولید و بهبود توزیع درآمد به عنوان اهداف کلان کشور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار خواهد بود.

چارچوب کلی مسئله به این صورت است که ابتدا یک تابع هدف (زیان^۱) برای سیاست‌گذار پولی و مالی تعیین می‌شود که در این تابع زیان انحراف متغیرهای مورد نظر مقامات پولی و مالی از مقادیر هدف خود، قرار می‌گیرند. در ادامه این تابع زیان با توجه به قیود مسئله که نشان‌دهنده مکانیزم‌های تأثیرگذاری متغیرهای کلان بر یکدیگر است، کمینه می‌شود.

لذا در این قسمت جهت استخراج قواعد بهینه، ابتدا به انتخاب تابع زیان مناسب و ابزارهای سیاستی مناسب برای استفاده سیاست‌گذاران پولی و مالی پرداخته می‌شود. سپس قیود مسئله بهینه‌سازی برآورد می‌شود. در ادامه مسئله بهینه‌سازی در فضای حالت نمایش داده می‌شود. در نهایت با بکارگیری نظریه کنترل بهینه به حل مسئله بهینه‌سازی استخراج قواعد ساده پولی و مالی تحت وزن‌های مختلف متغیرهای تابع هدف، پرداخته می‌شود.

۳-۱- انتخاب تابع زیان

نکته‌ای که در ابتدا باید به آن اشاره کرد در مورد ابزارهای سیاست پولی و مالی است. بر خلاف مطالعات انجام شده در سایر کشورها که نرخ بهره به عنوان ابزار بانک مرکزی برای قاعده سیاست پولی در نظر گرفته می‌شود، در اقتصاد ایران با توجه به قانون بانکداری بدون ربا، و در این مطالعه، نرخ رشد حجم نقدینگی به عنوان متغیر کنترل و ابزار سیاست پولی در نظر گرفته شده است. در هر صورت گرچه قاعده نرخ بهره

---

^۱Loss Function

منسوب به قاعده هدف گذاری تورم است، لیکن این بدان مفهوم نیست که تحت رژیم‌های غیر از هدف-گذاری تورم، قاعده سیاستی مرسوم نباشد. در مورد ابزار سیاست مالی نیز متغیر مخارج دولت مطرح شده است. بنابراین فرض می‌شود که دولت و بانک مرکزی با ابزار مخارج دولت و رشد حجم نقدینگی می-خواهند قواعد بهینه پولی و مالی را جهت ایجاد ثبات بطور همزمان در تولید، توزیع درآمد و تورم، را بدست آورند. بنابراین تابع زیان به صورت زیر تعریف می‌شود.

$$E_t \sum_{r=0}^{\infty} \delta^r L_{t+r} \quad (3)$$

که در آن $\delta < 1$ عامل تنزیل است و تابع بین دوره‌ای زیان برابر است با:

$$L_t = \Pi_t^2 + \lambda Y_t^2 + \beta GINI_t^2 + \gamma (RM_t - RM_{t-1}) + \nu (G_t - G_{t-1}) \quad (4)$$

که در آن Π_t نشان‌دهنده نرخ تورم، Y_t نشان‌دهنده رشد شکاف تولید و یا رشد انحراف سطح تولید از مقدار تولید بالقوه، GINI نشان‌دهنده متغیر توزیع درآمد که در اینجا ضریب جینی در نظر گرفته شده، G_t رشد مخارج دولت و RM_t نرخ رشد حجم نقدینگی است. جمله انحراف نرخ رشد حجم نقدینگی از مقدار با وقفه خود نشان‌دهنده اثر وابستگی مسیر در تنظیم سیاست پولی است. به عبارت دیگر بیان می‌کند تا چه حد بانک مرکزی در تنظیم عرضه پول در دوره جاری وابسته به میزان عرضه در دوره گذشته است. بطور مشابه جمله انحراف نرخ رشد مخارج دولت از مقدار با وقفه خود نیز نشان‌دهنده اثر وابستگی قاعده مالی به دوره قبل است. λ ، β ، γ ، ν نیز به ترتیب وزن‌های شکاف تولید، ضریب جینی، انحراف نرخ رشد حجم نقدینگی از مقدار با وقفه خود و انحراف نرخ رشد مخارج دولت از مقدار با وقفه خود است.

مقادیر λ و β وابسته به ترجیحات سیاست‌گذاران در مورد تولید، تورم و توزیع درآمد است. هرچه این مقادیر بزرگتر باشند وزن و اهمیت متغیرهای هدف وابسته به آنها، در تنظیم قواعد مالی و پولی افزایش می-یابد. در مورد وزن جمله انحراف نرخ رشد مخارج و جمله انحراف نرخ رشد حجم نقدینگی نیز، هر اندازه مقامات پولی و مالی در بین فعالان و کارگزاران اقتصادی از اعتبار بالاتری برخوردار باشند، وزن کمتری به آنها خواهد داد و سعی می‌نماید اهداف سیاستی را دنبال نمایند. برعکس در شرایطی که تصمیم‌گیرندگان

پولی و مالی احساس کند از توان کمتری برای دستیابی به اهداف سیاستی برخوردار هستند، انتظار می‌رود وزن بیشتری به خطای دوره قبل بدهند.

می‌توان مساله بهینه‌سازی را برای $\delta=1$ تعریف کرد (در مبانی نظری مقدار δ معمولاً برابر ۰,۹۹ فرض می‌شود) که در آن صورت تابع زیان بین دوره‌ای به عنوان میانگین غیر شرطی تابع زیان دوره‌ای و مساوی با جمع وزنی واریانس‌های غیر شرطی متغیرهای هدف تفسیر می‌شوند.

$$E[L_t] = \text{var}(\pi_t) + \lambda * \text{var}(Y_t) + \beta * \text{var}(\text{GINI}_t) + \gamma * \text{var}(\text{RM}_t - \text{RM}_{t-1}) + \nu * \text{var}(G_t - G_{t-1}) \quad (5)$$

در این مطالعه معادله فوق تابع زیان تصمیم‌گیرندگان پولی و مالی است که با توجه به قیود مدل آن را کمینه می‌کند. قیود مدل بهینه‌سازی شامل معادلات منحنی تقاضای کل و منحنی فیلیپس و معادله ضریب جینی است که این قیود در واقع نشان‌دهنده مکانیزم انتقال پولی و مالی مدل هستند و همان قیود پیش روی سیاست‌گذاران است.

۳-۲ برآورد قیود مدل

قیود مدل به منظور کمینه کردن تابع زیان و تعیین قواعد سیاست پولی و مالی بهینه در قالب سه معادله منحنی فیلیپس، منحنی تقاضای کل و معادله ضریب جینی بدست می‌آید. در تصریح این معادلات سعی شده ویژگی‌های ساختاری اقتصاد نفتی ایران در طرف عرضه و تقاضا و مکانیزم‌های انتقال سیاست‌های پولی و مالی لحاظ شده باشد.

اما روش‌های نوین اقتصادسنجی ایجاب می‌کند تا پیش از برآورد، ضرایب معادلات مدل ابتدا متغیرها از نظر پایایی^۱ مورد آزمون قرار گیرند. نتایج پایایی متغیرهای الگو با استفاده از آزمون دیکی-فولر تعمیم‌یافته در جدول زیر ارائه شده است.

^۱Stationarity

جدول: نتایج آزمون پایایی متغیرها

نام متغیر	آماره آزمون	کمیت بحرانی (۰.۹۵) (با عرض از مبدا)	نتیجه
Y	-۶,۳۴	-۲,۹۵	I(۰)
RM	-۴,۲	-۲,۹۵	I(۰)
GINI	-۳,۱۴	-۲,۹۵	I(۰)
INF	-۳,۸۸	-۲,۹۵	I(۰)
INFPE	-۲,۷	-۲,۹۵	I(۰) (در سطح ۰.۹۲)
RR	-۳,۵	-۲,۹۵	I(۰)
G	-۷,۲	-۳,۵ (با عرض از مبدا و روند)	I(۰)
ROIL	-۸,۰۳	-۲,۹۵	I(۰)

ماخذ: محاسبات تحقیق.

در ادامه نتایج برآورد معادلات با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی (OLS) به شرح زیر می‌باشد:

$$Y_t = 0.78 * Y_{t-1} + 0.12 * RMP_t + 0.63 * G_t + 0.46 * ROIL_t$$

$$(9.5) \quad (2.3) \quad (1.87) \quad (2.78)$$

$$- 0.01 * RR + 0.12 * D59 + 0.09 * D70$$

$$(-2.37) \quad (6.7) \quad (3.1) \quad R^2 = 0.84$$

$$Inf_t = 0.595 * inf_{t-1} + 0.21 * Y_t + 0.227 * inf_{pe,t} - 0.07 * R + 22/8 * D59$$

$$(9.8) \quad (1.86) \quad (4.34) \quad (-7.8) \quad (1.93)$$

$$- 0.19 * D72$$

$$(-3.9) \quad R^2 = 0.77$$

$$GINI = 0.95 * GINI_{(-1)} + 0.07 * RM_t - 0.93 * Y_t + 0.03 * G_t - 0.06 * D59$$

$$R^2 = 0.85 \quad (1.75) \quad (-2.82) \quad (2.53) \quad (52.3)$$

که در آن $\ln f_t$ نرخ تورم دوره جاری، Y_t رشد شکاف تولید (که به صورت $\frac{y_t - y_t^p}{y_t}$ محاسبه می‌شود) به طوری که y_t^p تولید بالقوه در دوره جاری است، G_t نرخ رشد مخارج دولت، $\ln fpe_t$ نرخ تورم قیمت نسبی حامل‌های انرژی، Rmp_t نرخ رشد حجم نقدینگی واقعی در دوره جاری، $Roil_t$ نرخ رشد درآمد ارزی نفت به قیمت ثابت در دوره جاری، RR_t نرخ سود حقیقی (نرخ سود سپرده‌ها، R ، منهای نرخ تورم، $\ln f$) در دوره جاری، $GINI_t$ ضریب جینی دوره جاری و D نشان‌دهنده متغیر مجاری برای سال‌های مختلف است.

در محاسبه رشد شکاف تولید از متغیر تولید بالقوه (yp) استفاده شده است. تولید بالقوه از دیدگاه عرضه حداکثر تولیدی است که اقتصاد بدون تورم قادر به تولید آن است. شکاف تولید در کوتاه‌مدت از جمله ابزارهای مفید برای ارزیابی میزان فشارهای تورمی در بازار کالا و خدمات محسوب می‌شود. مقادیر این متغیر به صورت رسمی گزارش نشده و می‌بایستی با استفاده از روش‌های مناسب مقادیر آن را برای دوره زمانی مورد برآورد، به دست آوریم. برای محاسبه مقادیر تولید بالقوه روش‌های گوناگونی همانند روش‌های تابع تولید، خط روند بین اوج‌ها، نسبت تولید به سرمایه، تولید واقعی، خط بین اوج‌های تعدیل شده، روش فیلترینگ هودریک-پرسکات، هموارسازی نمایی و غیره وجود دارد که در این تحقیق از روش فیلترینگ هودریک-پرسکات، به عنوان یکی از بهترین روش‌ها، استفاده شده است.

اما پس از برآورد ضرایب معادلات مجموعه‌ای از آزمون‌های تشخیص مورد استفاده قرار گرفت تا صحت و اعتبار روابط برآورد شده از نظر آماری مورد ارزیابی قرار گیرد. در جدول زیر آزمون‌های انجام شده برای معادلات گزارش شده است.

جدول ۱: آزمونهای مربوط به معادله تقاضای کل

نوع آزمون	آماره آزمون	سطح زیر منحنی پس از کمیت آماره آزمون	نتیجه آزمون
خودهمبستگی جملات اخلاص	$F=0.34$	$P=0.71$	جملات خطا دارای خودهمبستگی پیاپی نیستند
تصریح صحیح مدل	$F=0.5$	$P=0.48$	تصریح الگو درست انجام شده است
نرمال بودن جملات اخلاص	$X^2=0.53$	$P=0.77$	جملات خطا دارای توزیع نرمال است
واریانس ناهمسانی	$F=1.52$	$P=0.2$	جملات خطا دچار واریانس ناهمسانی نیستند

ماخذ: محاسبات تحقیق.

جدول ۲: آزمونهای مربوط به معادله منحنی فیلیپس

نوع آزمون	آماره آزمون	سطح زیر منحنی پس از کمیت آماره آزمون	نتیجه آزمون
خودهمبستگی جملات اخلاص	$F=2.3$	$P=0.12$	جملات خطا دارای خودهمبستگی پیاپی نیستند
تصریح صحیح مدل	$F=0.72$	$P=0.65$	تصریح الگو درست انجام شده است
نرمال بودن جملات اخلاص	$X^2=1.34$	$P=0.51$	جملات خطا دارای توزیع نرمال است
واریانس ناهمسانی	$F=0.67$	$P=0.67$	جملات خطا دچار واریانس ناهمسانی نیستند

ماخذ: محاسبات تحقیق.

جدول ۳: آزمونهای مربوط به معادله ضریب جینی

نوع آزمون	آماره آزمون	سطح زیر منحنی پس از کمیت آماره آزمون	نتیجه آزمون
خودهمبستگی جملات اخلاص	$F=0.26$	$P=0.77$	جملات خطا دارای خودهمبستگی پیاپی نیستند
تصریح صحیح مدل	$F=1.08$	$P=0.39$	تصریح الگو درست انجام شده است
نرمال بودن جملات اخلاص	$X^2=1.18$	$P=0.55$	جملات خطا دارای توزیع نرمال است
واریانس ناهمسانی	$F=0.59$	$P=0.8$	جملات خطا دچار واریانس ناهمسانی نیستند

ماخذ: محاسبات تحقیق.

با توجه به آزمون‌های آماری گزارش شده در جداول بالا، می‌توان چنین استنباط کرد که توابع برآورد شده دارای هیچ گونه مشکل آماری نیست و ضرایب این معادلات می‌توانند به عنوان قیود مسئله بهینه‌سازی جهت تعیین قواعد ساده سیاست پولی و مالی بهینه استفاده شوند.

۳-۳ نمایش مسئله بهینه‌سازی در فضای حالت

شکل ماتریسی معادلات نرخ تورم، رشد شکاف تولید و ضریب جینی که در بخش قبل نمایش داده شد، به صورت زیر است.

$$X_{t=1} = A.X_t + B.U_t + \omega_t$$

که در آن X_t یک ماتریس (۱۱*۱) از متغیرهای حالت، U_t یک ماتریس (۲*۱) از متغیرهای کنترل یعنی نرخ رشد حجم نقدینگی و نرخ رشد مخارج دولت، A یک ماتریس (۱۱*۱۱)، B یک ماتریس (۱۱*۲) و ω_t نیز بردار ستونی جملات اختلال (۱۱*۱) است که به صورت مستقل و یکسان در طول زمان توزیع شده‌اند. اما در نمایش فضای حالت مسئله بهینه‌سازی، ماتریس‌های معرفی شده، به شکل زیر خواهند بود.

$$A = \begin{bmatrix} 0.6 & 0 & 0.228 & 0.209 & 0 & 0 & -0.007 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0.78 & 0 & 0.047 & -0.001 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0.026 & 0 & 0 & -0.061 & 0 & 0 & 0 & 1.005 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$U = \begin{bmatrix} RM_t \\ G_t \end{bmatrix}$$

$$X_t = \begin{bmatrix} \text{Inf}_t \\ \text{Inf}_{t-1} \\ \text{Infpe}_t \\ Y_t \\ Y_{t-1} \\ \text{ROIL}_t \\ R_t \\ \text{GINI}_t \\ \text{GINI}_{t-1} \\ \text{RM}_{t-1} \\ G_{t-1} \end{bmatrix} B = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0.124 & 0.063 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ -0.026 & 0 \\ 0 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \omega_t = \begin{bmatrix} \varepsilon_t \\ 0 \\ 0 \\ \eta_t \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ \mu_t \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

ماتریس‌های بالا قیود مسئله را نمایش می‌دهند. برای نمایش تابع هدف (زیان) یک بردار δ^*1 از متغیرهای هدف را تعرف می‌کنیم.

$$Y_t = C_x X_t + C_i U_t$$

که در آن بردار Y_t ، یک ماتریس (δ^*1) از متغیرهای تابع هدف، C_i ماتریس (δ^*2) و C_x ماتریس (δ^*11) به شکل زیر هستند.

$$Y_t = \begin{bmatrix} \text{inf}_t \\ Y_t \\ \text{GINI}_t \\ \text{RM}_t - \text{RM}_{t-1} \\ G_t - G_{t-1} \end{bmatrix}$$

$$C_i = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} C_x = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -1 \end{bmatrix}$$

با توجه به ماتریس‌های بالا فرم درجه دوم تابع زیان به صورت زیر خواهد بود.

$$L_t = Y_t' K Y_t$$

که در آن K یک ماتریس (δ^*5) به صورت زیر است.

$$K = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \beta & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \gamma & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & v \end{bmatrix}$$

در نهایت نمایش فضای حالت مسئله کنترل ما را قادر خواهد ساخت تا بتوانیم مسئله را به صورت یک مسئله تنظیم کننده بهینه تنزیل شده تصادفی^۱ به شرح زیر در نظر بگیریم، به طوری که در آن تابع زیان مسئله را با توجه به قید معادلات نرخ تورم، رشد شکاف تولید و ضریب جینی کمینه می کند.

$$\max -E_0 \sum_{t=0}^{\infty} \delta^t \{Y_t' K Y_t\} = \max -E_0 \sum_{t=0}^{\infty} \delta^t \{X_t' R X_t + 2U_t' W X_t + U_t' Q U_t\}$$

$$\text{s.t. } X_{t+1} = A \cdot X_t + B \cdot U_t + \omega_t$$

که در آن

$$R = C_x' R C_x W = C_i' K C_i \quad Q = C_i' K C_i$$

۳-۴ حل مسئله بهینه سازی

مسئله بهینه سازی پویا عبارت است از تخصیص بهینه منابع کمیاب، بین عوامل رقیب در فاصله زمانی. به بیان ریاضی، مسئله تعیین مسیرهای زمانی است برای متغیرهای معینی که متغیرهای کنترل نامیده می شوند.^۲ حساب تغییرات، برنامه ریزی پویا و اصل ماکزیمم سه روش حل برای مسئله کنترل بهینه می باشد که در این تحقیق برای حل مسئله بهینه سازی سیاست پولی و مالی از روش حل برنامه ریزی پویا استفاده شده است. به طور خلاصه در روش برنامه ریزی پویا با بکارگیری "اصل بهینگی" رابطه اساسی بازگشتی به دست می آید، که با برخی مفروضات اضافی، رابطه اساسی بازگشتی یک معادله با مشتقات جزئی پایه ای به دست می دهد که معادله بلمن^۳ نام دارد. در این بخش حالتی از مسایل برنامه ریزی پویا در نظر گرفته می شود که در آن

^۱Discounted optimal linear regulator

^۲میشل اینتریلیگیتور ترجمه محمد حسین پورکاظمی

^۳Bellman's equation

تابع بازدهی (هدف) درجه دوم و تابع انتقال (قیود مسئله) خطی است. این حالت منجر به استفاده از مسئله تنظیم‌کننده خطی بهینه می‌شود به طوری که معادله بلمن می‌تواند با استفاده از جبرخطی حل گردد. در استخراج قاعده بهینه پولی فرض می‌شود که تابع بازدهی و تابع انتقال هر دو مستقل از زمان بوده و مسئله تصادفی نیست. زیرا این فروض محاسبات را ساده کرده و در نتایج نیز تغییری ایجاد نمی‌کند. نکته قابل توجه اینکه بر اساس اصل حتمی^۱ این نتایج با نتایج توابعی که مستقل از زمان نباشند برابر خواهد بود. تنها تفاوت آنها این است که در تعریف تابع مقدار^۲ عبارت d در مسایل غیر تصادفی وجود ندارد.^۳

نقطه شروع برای حل مدل یک حدس اولیه برای فرم تابع مقدار $V(x)$ است. فرم این تابع درجه دوم و به صورت زیر فرض می‌شود.

$$V(x) = -x'PX - d$$

که در آن P یک ماتریس متقارن شبه معین است و d برابر است با:

$$d = [\delta(1 - \delta)]^{-1} \text{tr}(P \Sigma_{\omega\omega})$$

که tr ، اثر ماتریس p ضرب در کوواریانس بردار اختلال‌ها می‌باشد.

با استفاده از قانون انتقال در جهت حذف حالت دوره بعدی، معادله بلمن به صورت زیر خواهد بود.

$$-X'PX = \max_U \{-X'RX - 2UwX - U'QU - (AX + BU)'P(AX + BU)\} \quad (I)$$

شرط لازم مرتبه اول برای ماکزیمم کردن مسئله عبارت است از

$$(Q + \delta B'PB)U = -(w + \delta B'PA)X$$

که بیان‌کننده نقش بازخور برای RM است.

$$U = FX$$

^۱ Certainty equivalence principle

^۲ Value function

^۳ برای آشنایی بیشتر مراجعه کنید به: "Recursive Macroeconomic Theory" Ljungqvist & Sargent.

$$F = -\text{inv}(Q + \delta B'PB)(w + \delta B'PA) \quad (H)$$

F یک بردار (۱*۱) است که شامل پاسخ بهینه ضریب نرخ رشد مخارج دولت و نرخ رشد حجم نقدینگی به هر عنصر بردار X است. با جایگزین کردن مقدار بهینه (H) در سمت راست معادله (I) و مرتب کردن دوباره آن داریم.

$$P = R + \delta A'PA - (w' + \delta A'PB)\text{inv}(Q + \delta B'PB)(w + \delta B'PA)$$

این معادله به معادله جبری ماتریس ریکاتی ۱ معروف است. این معادله ماتریس p را به صورت تابع ضمنی از ماتریس های A, Q, R, B بیان می کند. تحت شرایط خاص، معادله ریکاتی دارای یک جواب مثبت شبه معین واحد است که در حد وقتی z به سمت بینهایت میل کند، با تکرار معادله تفاضلی ماتریس ریکاتی زیر به دست می آید.

$$P_{t+j} = R + \delta A'P_jA - (w' + \delta A'P_jB)\text{inv}(Q + \delta B'P_jB)(w + \delta B'P_jA)$$

با شروع از $P_0 = 0$ تابع سیاست وابسته به P_j عبارت است از

$$F_{j+1} = -\text{inv}(Q + \delta B'P_jB)(w + \delta B'P_jA)$$

با نوشتن برنامه حل مسئله بهینه سازی سیاست گزاران پولی و مالی با استفاده از برنامه olgp نرم افزار متلب مقادیر ضرایب بهینه قاعده پولی تحت مقادیر مختلف برای λ, ν, β و γ (وزن های سیاستی در تابع هدف) به دست آمد. نتایج قواعد بهینه پولی و مالی تحت فروض مختلف در جدول زیر گزارش شده است.

جدول: ضرایب سیاست پولی و مالی بهینه

λ	β	γ	ν		INF	INF(-1)	INFPE	Y	ROIL	R	GINI	RM(-1)	G(-1)
0.1	0.1	0.01	0.01	M.R	-1.594	-0.550	-0.412	-1.518	-0.100	0.071	-1.151	0.401	-0.133
				F.R	-1.154	-0.379	-0.297	-1.906	-0.294	0.077	1.645	-0.133	0.606
1	0.1	0.01	0.01	M.R	-0.787	-0.281	-0.208	-2.624	-0.146	0.053	-1.021	0.281	-0.196
				F.R	-0.542	-0.184	-0.142	-2.422	-0.319	0.051	1.732	-0.196	0.572
1	1	0.01	0.01	M.R	-0.589	-0.218	-0.157	-1.608	-0.083	0.038	-3.464	0.216	-0.111
				F.R	-0.792	-0.258	-0.205	-3.752	-0.424	0.072	4.545	-0.111	0.432
10	1	0.1	0.1	M.R	-0.099	-0.034	-0.026	-2.374	-0.142	0.011	-1.039	0.289	-0.191
				F.R	-0.072	-0.024	-0.019	-2.255	-0.316	0.014	1.718	-0.191	0.576
10	10	0.1	0.1	M.R	-0.073	-0.026	-0.019	-1.394	-0.079	0.008	-3.532	0.220	-0.106
				F.R	-0.104	-0.033	-0.027	-3.481	-0.418	0.020	4.446	-0.106	0.440
1	1	1	1	M.R	-0.113	-0.034	-0.029	-0.236	-0.046	0.012	-0.407	0.680	-0.062
				F.R	-0.079	-0.024	-0.020	-0.417	-0.154	0.014	0.426	-0.062	0.793
10	1	1	1	M.R	-0.025	-0.007	-0.006	-0.022	-0.009	0.004	-0.131	0.853	-0.013
				F.R	-0.101	-0.030	-0.026	-0.452	-0.167	0.017	0.328	-0.126	0.776
10	10	1	1	M.R	-0.030	-0.009	-0.008	-0.049	-0.023	0.005	-0.104	0.842	-0.031
				F.R	-0.018	-0.005	-0.005	-0.099	-0.076	0.006	0.101	-0.031	0.898

ماخذ: محاسبات تحقیق. (F.R: قاعده بهینه مالی، M.R: قاعده بهینه پولی)

با توجه به نتایج فوق، قاعده بهینه پولی در کوتاه مدت تابعی از متغیرهای حالت به صورت زیر به دست

می آید:

$$RM_t = \alpha_1 Inf_t + \alpha_2 Inf_{t-1} + \alpha_3 Infpe_t + \alpha_4 Y_t + \alpha_5 Roil_{t-1} + \alpha_6 R_t + \alpha_7 Gini_t + \alpha_8 RM_t + \alpha_9 G_{t-1}$$

$$G_t = \beta_1 Inf_t + \beta_2 Inf_{t-1} + \beta_3 Infpe_t + \beta_4 Y_t + \beta_5 Roil_{t-1} + \beta_6 R_t + \beta_7 Gini_t + \beta_8 RM_t + \beta_9 G_{t-1}$$

بنابراین در تعیین قواعد سیاست پولی و مالی بهینه اقتصاد ایران، متغیرهای نرخ تورم، رشد قیمت نسبی انرژی، رشد شکاف تولید، رشد درآمدهای حقیقی نفت، نرخ سود حقیقی، ضریب جینی و مقادیر دوره قبل متغیر سیاستی از عوامل تعیین کننده قواعد بهینه به شمار می آیند.

۴- پیش بینی مقادیر کمی بهینه

پس از بدست آوردن مسیرهای بهینه پولی و مالی، در این قسمت به دنبال پیش بینی مقادیر کمی بهینه در شرایط اجرای طرح اصلاح قیمت حامل های انرژی، برای یک دوره پنج ساله یعنی سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ بوده ایم. برای تحقق این هدف، سه معادله رشد شکاف تولید، تورم و ضریب جینی را به همراه دو قاعده سیاست پولی و مالی بهینه (برای یک وزن خاص) را در قالب یک مدل کلان اقتصادی حل شده است. در این مدل سه متغیر رشد درآمد نفتی، تورم قیمت حامل های انرژی و نرخ بهره برونزا است. در مورد نرخ بهره که مقدارش برای سال ۱۳۹۰ برابر ۱۵ درصد بوده، فرض شده که این مقدار تا سال ۱۳۹۴ حفظ شود. در مورد متغیر رشد قیمت حامل های انرژی نیز از مقدار واقعی آن در سال ۱۳۹۰ استفاده شده و برای بقیه سال از یک مدل ARMA استفاده شده است. در واقع فرض شده که تنها یک شوک (افزایش) قیمت انرژی در یک سال اتفاق افتاده است و مرحله دوم طرح اصلاح قیمت حامل ها فعلا تا سال ۱۳۹۴ انجام نشود. برای پیش بینی رشد درآمدهای نفتی نیز از یک مدل ARMA استفاده شده است. نتایج حاصل از حل مدل و پیش بینی مقادیر بهینه برای سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ در جدول زیر ارائه شده است.

جدول: مقادیر بهینه متغیرها (تحت وزن $\lambda=1$ ، $\beta=1$ ، $\gamma=1$ ، $\nu=1$)

سال	رشد شکاف تولید	تورم	ضریب جینی	رشد حجم نقدینگی	رشد مخارج دولت
۱۳۹۰	-۲,۰	۱۵,۲	۰,۳۸	۱۸,۲	-۱۴,۸
۱۳۹۱	-۲,۸	۱۰,۴	۰,۳۷	۱۴,۵	۰,۱
۱۳۹۲	-۳,۱	۷,۸	۰,۳۶	۱۲,۴	-۱,۱
۱۳۹۳	-۳,۲	۶,۵	۰,۳۶	۱۱,۴	۴,۴
۱۳۹۴	-۳,۱	۶,۰	۰,۳۵	۱۰,۹	۴,۲

ماخذ: محاسبات تحقیق.

ملاحظه می‌شود که با استفاده از قواعد بهینه پولی و مالی می‌توان وضعیت متغیرهای کلان اقتصادی مورد هدف را حتی با اجرای طرح اصلاح قیمت حامل‌های انرژی نیز بهبود بخشید. به عنوان مثال در صورت اتخاذ قواعد بهینه در مورد سال ۱۳۹۰ ملاحظه می‌شود که تورم بهینه ۱۵ درصد خواهد بود عددی که در مقایسه با عدد اعلام شده برای این سال، پایین‌تر است. یا در مورد ضریب جینی نیز ادامه اتخاذ قواعد بهینه در سال‌های بعد می‌تواند منجر به بهبود وضعیت این متغیر شود. البته لازم توجه است که این نتایج با توجه به وزن خاص در نظر گرفته شده، صحیح است و البته برای سایر حالات با وزن‌های متفاوت برای متغیرهای مختلف می‌توان نتایج متفاوت بدست آورد که انتخاب هر یک از این وزن‌ها وابسته به تصمیم سیاست‌گذار و شرایط اقتصادی کشور از جمله اعتماد و اطمینان کارگزاران اقتصادی به مقامات پولی و مالی کشور خواهد بود. اما آنچه واضح است اینکه با اتخاذ قواعد سیاست پولی و مالی بهینه می‌توان به مهار تورم به عنوان یکی از مهم‌ترین معضلات اقتصاد ایران پرداخت ضمن آنکه متغیرهای کلان دیگر هم چون رشد اقتصادی و توزیع درآمد نیز مدنظر باشد.

۵- نتیجه‌گیری

مروری بر مطالعات تجربی چند دهه اخیر در حوزه سیاست‌های پولی و مالی نشان می‌دهد که استفاده از قواعد سیاستی به دلیل ویژگی و مزیت‌شان، مورد استقبال گسترده سیاست‌گزاران پولی و مالی قرار گرفته است. یک قاعده سیاستی بیان می‌کند که ابزارهای سیاستی چگونه باید به تغییرات در وضعیت اقتصاد واکنش نشان دهند. اما شواهد تجربی نشان می‌دهد که استفاده از قاعده سیاست پولی بهینه، بدون توجه به قاعده مالی، در بین سیاست‌گزاران بیشتر مورد توجه بوده است، در حالی که تثبیت‌کننده‌های مالی نقش مهمی در هموارسازی اثرات سیکل‌های تجاری می‌تواند داشته باشد. این موضوع در کشورهایی که بانک مرکزی از استقلال کمتری برخوردار هستند می‌تواند داشته باشد. لذا با توجه به ارتباط تنگاتنگ مقامات پولی و مالی و بویژه تاثیرپذیری سیاست‌گزاران پولی از مقامات مالی در ایران، بررسی سیاست‌های اقتصادکلان در ظرف قواعد سیاست پولی و مالی در کنار یکدیگر می‌تواند بسیار مهم باشد.

با کمینه کردن یک تابع زیان سیاست‌گزاران پولی و مالی شامل توان دوم متغیرهای تورم، رشد شکاف تولید و ضریب جینی و انحراف رشد حجم نقدینگی و رشد مخارج دولت از مقادیر دوره قبل، با توجه به قیود مسئله بهینه‌سازی که نشان‌دهنده مکانیزم انتقال سیاست‌های پولی و مالی و نشان‌دهنده ویژگی‌های نفتی ایران در شرایط اجرای طرح اصلاح قیمت حامل‌های انرژی است، قواعد بهینه سیاست پولی و مالی استخراج شد. قواعد سیاست پولی و مالی بهینه اقتصاد ایران نشان داد که متغیرهای نرخ تورم، رشد قیمت نسبی انرژی، رشد شکاف تولید، رشد درآمدهای حقیقی نفت، نرخ سود حقیقی، ضریب جینی و مقادیر دوره قبل متغیر سیاستی از عوامل تعیین‌کننده قواعد بهینه به شمار می‌آیند.

با حل سه معادله رشد شکاف تولید، تورم و ضریب جینی به همراه دو قاعده سیاست پولی و مالی بهینه (برای یک وزن خاص) در قالب یک مدل کلان اقتصادی، مقادیر کمی بهینه در شرایط اجرای طرح اصلاح قیمت حامل‌های انرژی، برای سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ پیش‌بینی شد. نتایج نشان می‌دهد با استفاده از قواعد

بهینه پولی و مالی می‌توان وضعیت متغیرهای کلان اقتصادی مورد هدف را حتی در زمان اجرای طرح اصلاح قیمت حامل‌های انرژی نیز بهبود بخشید. با اتخاذ این قواعد بهینه می‌توان به مهار تورم به عنوان یکی از مهم‌ترین معضلات اقتصاد ایران پرداخت ضمن آنکه وضعیت متغیرهای کلان دیگر هم‌چون رشد اقتصادی و توزیع درآمد را نیز بهبود بخشید.

فهرست منابع

- ۱- اینترلیگیتور، میشل (۱۳۶۸)؛ بهینه سازی ریاضی؛ ترجمه محمد حسین پورکاظمی؛ انتشارات دانشگاه شهید بهشتی؛ چاپ اول.
- ۲- جعفری صمیمی، احمد؛ امیر منصور طهرانچیان (۱۳۸۳)؛ "بررسی اثرات سیاست‌های پولی و مالی بهینه بر شاخص‌های عمده اقتصاد کلان در ایران: کاربردی از نظریه کنترل بهینه"؛ مجله تحقیقات اقتصادی؛ شماره ۶۵؛ ص ۲۴۲-۲۱۳.
- ۳- خلیلی عراقی، منصور؛ حامد شکوری؛ محمد زنگنه (۱۳۸۸)؛ "تعیین قاعده بهینه سیاست پولی در اقتصاد ایران با استفاده از تئوری کنترل بهینه"؛ مجله تحقیقات اقتصادی؛ شماره ۸۸؛ ص ۹۴-۶۹.
- ۴- درگاهی، حسن و مجتبی قربانزاد (۱۳۹۰)؛
- ۵- درگاهی، حسن، کبری شربت اوغلی (۱۳۸۹)؛ "قاعده بهینه سیاست پولی در شرایط تورمی اقتصاد ایران با استفاده از تئوری کنترل بهینه"؛ مجله تحقیقات اقتصادی؛ شماره ۸۸
- ۶- شاکری، عباس؛ تیمور محمدی؛ یوشع موسالو (۱۳۸۸)؛ "سیاست‌گذاری اقتصادی برنامه‌های توسعه در چارچوب یک الگوی بهینه"؛ پژوهش‌نامه اقتصادی؛ شماره ۲۴؛ ص ۴۶-۱۵.
- ۷- Andrea Ferrero (۲۰۰۹), "Fiscal and monetary rules for a currency union", Journal of International Economics ۷۷. pp ۱-۱۰.

- ۸- Eichenbaum, M., ۱۹۹۷, "Some thoughts on practical stabilization policy: Is There a Core of Practical Macroeconomics That We Should All Believe?", *American Economic Review*, vol. ۸۷(۲), Papers and Proceedings, ۲۳۶-۲۳۹.
- ۹- Glain, P (۲۰۰۷), "The Optimal Monetary Policy Rule for the European Central Bank; Department of Economics", University of Pisa.
- ۱۰- Guender, Alfred V., ۲۰۰۳, "Optimal discretionary monetary policy in the open economy: Choosing between CPI and domestic inflation as target variables", *Research Discussion Papers ۱۲/۲۰۰۳* Bank of Finland.
- ۱۱- Huixin Bi , Michael Kumhof (۲۰۱۱), "Jointly optimal monetary and fiscal policy rules under liquidity constraints", *Journal of Macroeconomics* ۳۳. pp ۳۷۳-۳۸۹.
- ۱۲- Jondeau, E; Bihan, H. L (۲۰۱۰); "Evaluating Monetary Policy Rule in Estimated Forward-Looking Models. A Comparison of US and German Monetary Policies", *The Econometrics of Policy Evaluation*; pp ۳۵۷-۳۸۸.
- ۱۳- Ljungqvist Lars, Thomas J. Sargent (۲۰۰۰). *Recursive Macroeconomic Theory*. Massachusetts Institute of Technology. pp۷۸-۱۳۰.
- ۱۴- Mattesini, F; Nistico, S (۲۰۱۰), "Trend Growth and Optimal Monetary Policy", *Journal of Macroeconomics* ۳۲; Elsevier; pp ۷۹۷-۸۱۵.
- ۱۵- Stephanie Schmitt-Grohe , Martin Uribe (۲۰۰۴), "Optimal fiscal and monetary policy under sticky prices", *Journal of Economic Theory* ۱۱۴. pp ۱۹۸-۲۳۰.
- ۱۶- Taylor, J.B., (۱۹۹۹), "Monetary Policy Rules", University of Chicago Press for National Bureau of Economic Research, Chicago.
- ۱۷- Taylor, J.B., (۲۰۰۰), "Reassessing discretionary fiscal policy", *Journal of Economic Perspectives* ۱۴, ۲۱-۳۶.
- ۱۸- Woodford, M., (۲۰۰۳), "Interest and Prices", Princeton University Press.